

PIKKUPORVARILLINEN ASENNE RAPPIOTILAKYSYMYKSESSÄ

„Novaja Zhizn” on julkaissut tänään päätöslauselman, jonka tov. Avilov esitti tehdaskomiteain neuvottelukokouksessa. Valitettavasti tuo päätöslauselma on katsottava mallinäytteeksi ei marxilaisesta, ei sosialistisesta, vaan pikkuporvarillisesta suhtautumisesta kysymykseen. Ja juuri sen vuoksi, että tuo päätöslauselma on keskittänyt itseensä tavattoman selväpiirteisesti kaikki menshevististen ja narodnikkilaisten neuvostojen tavanomaisten päätöslauselmien heikot puolet, juuri sen vuoksi tuo päätöslauselma on tyypillinen ja ansaitsee huomiota.

Päätöslauselman alussa on mainio yleinen sanonta, oivallinen syytös kapitalisteja vastaan: „nykyinen taloudellinen rappiotila... on seuraus sodasta sekä *kapitalistien ja hallituksen rosvomaisesta anarkistisesta isännöimisestä*”... Oikein! Että pääoma sortaa, että se rosvoaa, että juuri pääoma on anarkismin alkulähde, siinä pikkuporvari on valmis suostumaan proletaarin mielipiteeseen. Mutta näiden välinen ero alkaa sitten aivan heti: proletaari katsoo kapitalistien taloudenpidon rosvomaiseksi *käydäkseen* luokkataistelua sitä vastaan, *pannakseen* koko politiikkansa perustaksi ehdottoman epäluottamuksen kapitalistiluokkaa kohtaan, *saadakseen* valtiota koskevassa kysymyksessä selvän ennen kaikkea siitä, mitä luokkaa „valtio” palvelee, minkä luokan etuja se ajaa. Pikkuporvari on joskus „raivoissaan” pääomaa vastaan, mutta heti raivo-kohtauksen jälkeen hän jälleen luottaa kapitalisteihin, toiveisiin, joita hän panee... kapitalistien „valtioon”!

Niin myös tov. Avilov.

Mainion, päättäväisen, tuiman johdannon jälkeen, jossa kapitalisteja syytetään „rosvomaisuudesta”, eikä ainoas-

taan kapitalisteja, vaan myös kapitalistien hallitusta, тов. Avilov on koko päätöslauselmassa, kaikessa sen konkreettisisä sisällössä, kaikissa sen käytännöllisissä ehdotuksissa *unohtanut luokkanäkökannan*, luisunut men-shevikkien ja narodnikkien tavoin korulauseisiin „valtiosta” yleensä, „vallankumouksellisesta kansasta” yleensä.

Työläiset! Rosvomainen pääoma aiheuttaa rosvouksellaan anarkiaa ja rappiota, ja kapitalistien hallitus isännöi yhtä anarkistisesti. Pelastus on valvonnassa, jota suorittaa „valtio vallankumouksellisten kansanjoukkojen osanotolla”. Sellainen on Avilovin päätöslauselman sisältö.

Herra paratkoon, тов. Avilov! Saako marxilainen todellakin unohtaa, että valtio on luokkaherruuden elin? Eikö se ole naurettavaa, kun „kapitalistien rosvomaisuutta” vastaan vedotaan *kapitalistien valtioon*?

Saako marxilainen todellakin unohtaa, että myös kapitalistit ovat olleet monta kertaa kaikkien maiden historiassa, sekä v. 1649 Englannissa, v. 1789 Ranskassa, v. 1830, v. 1848 ja v. 1870 samassa maassa että helmikuussa v. 1917 Venäjällä, „vallankumouksellisia demokraatteja”?

Oletteko te todellakin unohtaneet, että on osattava erottaa toisistaan kapitalistien, pikkuporvariston ja proletariaatin vallankumouksellinen demokraattisuus? Eikö *kaikkien* äsken mainitsemieni vallankumousten historia *kokonaisuudessaan* ole ollut juuri „vallankumouksellisen kansan” *keskuudessa* esiintyvien luokkien erilaisuutta?

Ken nykyään, vuoden 1917 helmi-, maalisk-, huhti- ja toukokuun tarjoaman kokemuksen jälkeen, puhuu Venäjällä yhä „vallankumouksellisesta kansasta” yleensä, hän pettää kansaa tahallaan tai tahattomasti, tietoisesti tai tietämättään. Sillä se „hetki”, jolloin kaikki luokat olivat sulautuneet yhteen tsarismia vastaan, on ollut ja mennyt. Valtakunnanduuman ensimmäisen „Väliaikaisen komitean” ja Neuvoston välinen ensimmäinen sopimus merkitsi jo heti luokkien yhteensulautuneisuuden *loppua* ja luokkataistelun alkua.

Huhtikuun kriisi (huhtikuun 20 pnä), sen jälkeen toukokuun 6 päivä, sitten toukokuun 27—29 päivä (vaalit) y.m. y.m. tekivät Venäjän vallankumouksessa jo lopullisesti selviksi Venäjän „vallankumouksellisen kansan” keskuudessa esiintyvien *luokkien* rajat. Tämän seikan jättäminen

huomioonottamatta on samaa kuin vajota pikkuporvarin avuttomuuden tasolle.

„Valtioon” ja „vallankumoukselliseen kansaan” vetoaminen nyt ja vieläpä juuri kapitalistien rosvomaisuutta koskevassa kysymyksessä merkitsee työväenluokan vetämistä taaksepäin, se merkitsee *käytännössä* vallankumouksen täydellisen pysäyttämisen propagointia. Sillä *nyt* huhtikuun jälkeen, toukokuun jälkeen „valtio” on meillä kapitalistien (rosvoojien) valtio, kapitalistien, jotka ovat Tshernovin, Tseretelin ja kumpp. persoonassa *kesyttäneet* melkoisen osan „vallankumouksellisista (pikkuporvarillisista) kansanjoukoista”.

Tämä valtio jarruttaa vallankumousta kaikkialla, ulko- ja sisäpolitiikan kaikilla aloilla.

Kapitalistien „rosvomaisuutta” vastaan käytävän taistelun uskominen *tämän* valtion tehtäväksi on samaa kuin *heittää hauki jokeen*.

*Kirjoitettu toukokuun 31
(kesäkuun 13) pnä 1917*

*Julkaistu kesäkuun 14 (1) pnä 1917
„Pravda” lehden 70. numerossa*

*Julkaistaan lehden
tekstin mukaan*